

40 let

Štirideset let Ljubljanskega geografskega društva

Prerez delovanja v zadnjem desetletju

IZVLEČEK

V letu 2024 Ljubljansko geografsko društvo praznuje 40 let svojega obstoja. Prispevek ocenjuje trenutno stanje društva in se sprehodi skozi njegovo delovanje s poudarkom na zadnjih desetih letih. Vzporedno se sprašuje, kako društvo izpolnjuje svoje poslanstvo, kako se prilagaja na družbene spremembe in katere novosti je vpeljalo v svoje delovanje. Zlati časi društva, če jih merimo po številu članstva in udeležbi na ekskurzijah, so morda minili, vendar se njegovo kolesje še naprej vrti, kar potrjujeta pester program z nekaterimi novimi dejavnostmi kot tudi pridobljen status društva v javnem interesu.

Ključne besede: Ljubljansko geografsko društvo, ekskurzija, predavanje, članstvo, geografija

ABSTRACT

Forty years of Ljubljana Geographical Society: An overview of its last decade

In 2024, Ljubljana Geographical Society celebrates its 40th anniversary. The article assesses the current state of the society and provides an overview of its activities, focusing on the last ten years. At the same time, it asks how the society fulfills its goals, how it adapts to social changes and which organizational changes have been introduced. The golden era of the society, measured by the number of members and participants in the excursions, is probably over, but the society is still in good shape, which is confirmed by the fact that the society has been awarded the status of a non-governmental organization in the public interest.

Key words: Ljubljana Geographical Society, excursion, lecture, membership, geography

Ljubljansko geografsko društvo (LGD) v letu 2024 praznuje 40 let svojega obstoja. Podatku sicer lahko oporekamo, saj se letnica 1984 nanaša zgolj na datum njegove formalne ustanovitve, njegove korenine pa so veliko globlje. Od leta 1960 je namreč delovalo znotraj Geografskega društva Slovenije (GDS) kot njegova ljubljanska podružnica, ki se je kmalu preimenovala v Ljubljanski aktiv GDS. Leto 1984 torej pomeni predvsem nekakšen organizacijski mejnik, ko se je društvo odcepilo od svoje matice in postalo samostojen pravni subjekt.

Iz zapisnika ustanovnega občnega zbora, ki je potekal 17. maja 1984, razberemo, da se ga je udeležilo 25 članov* takratnega GDS. Po predstavitvi poročila o delu so trije eminentni slovenski geografi (dr. Jurij Kunaver, dr. Ivan Gams in dr. Mirko Pak) podali nekaj konkretnih predlogov za aktivnejše delovanje. S tem, ko je občni zbor sprejel statut društva, je bilo Ljubljansko geografsko društvo tudi formalno ustanovljeno, sledile so le še volitve novih organov. Za prvega predsednika društva je bil izvoljen dr. Matjaž Jeršič, ki je do tedaj vodil ljubljanski aktiv GDS. Kmalu zatem je društvo postalo tudi član tedanje Zveze geografskih društev Slovenije (sedanje Zveze geografov Slovenije).

Dandanes Ljubljansko geografsko društvo velja za stanovsko organizacijo, ki združuje tako geografe kot ljubitelje geografske stroke, zlasti iz osrednjega dela Slovenije. Po statutu društva je namen LGD »*razvijanje geografske znanosti in geografskega izobraževanja, uveljavljanje geografije v družbi, strokovno izobraževanje članov in popularizacija geografskih spoznanj*«. Ali je temu res (še vedno) tako? Navedena dikcija se sliši kar ambiciozno. Obletnice so dobra priložnost, da se zazremo v ogledalo in ovrednotimo preteklo dogajanje; tako je bila med pripravami na 20. obletnico sprejeta odločitev, da se vsebinsko in kronološko uredi arhivsko gradivo društva. Na tej podlagi je nastal tudi prispevek s pregledom društvenega delovanja (Žnidarčič 2006), leta 2014 pa je izšla posebna številka Geografskega obzornika, ki je obsežno predstavila dotedanje delovanje društva (Ciglič 2014; Kozina 2014; Koželj 2014; Pipan, Tiran in Klemen 2014; Repe in Pipan 2014; Trobec in Lapuh 2014).

Dekada, ki je sledila, je bila ena najbolj dinamičnih in burnih v novejši zgodovini: pospešena digitalizacija, razmah družbenih omrežij, nadaljevanje trendov atomizacije in individualizacije ... vse to naj bi v teoriji spodbujalo delovanje društev. Vse te trende je nenazadnje pospešila epidemija covida-19, ki je delovanje društva za nekaj časa skoraj zaustavila. V kakšni kondiciji je torej LGD po 40 letih obstoja (na vsaj 24 let podlage), ali še vedno opravlja svoje temeljno poslanstvo?

Prispevek ocenjuje trenutno stanje Ljubljanskega geografskega društva in se sprehodi skozi njegovo delovanje s poudarkom na zadnjih desetih letih, med letoma 2014 in 2024. Vzporedno se sprašuje, kako društvo izpolnjuje svoj namen, zapisan v statutu, kako se prilagaja na družbene spremembe in katere novosti je v svoje delovanje vpeljal v zadnjem desetletju.

Avtor besedila:

JERNEJ TIRAN, znanstveni sodelavec

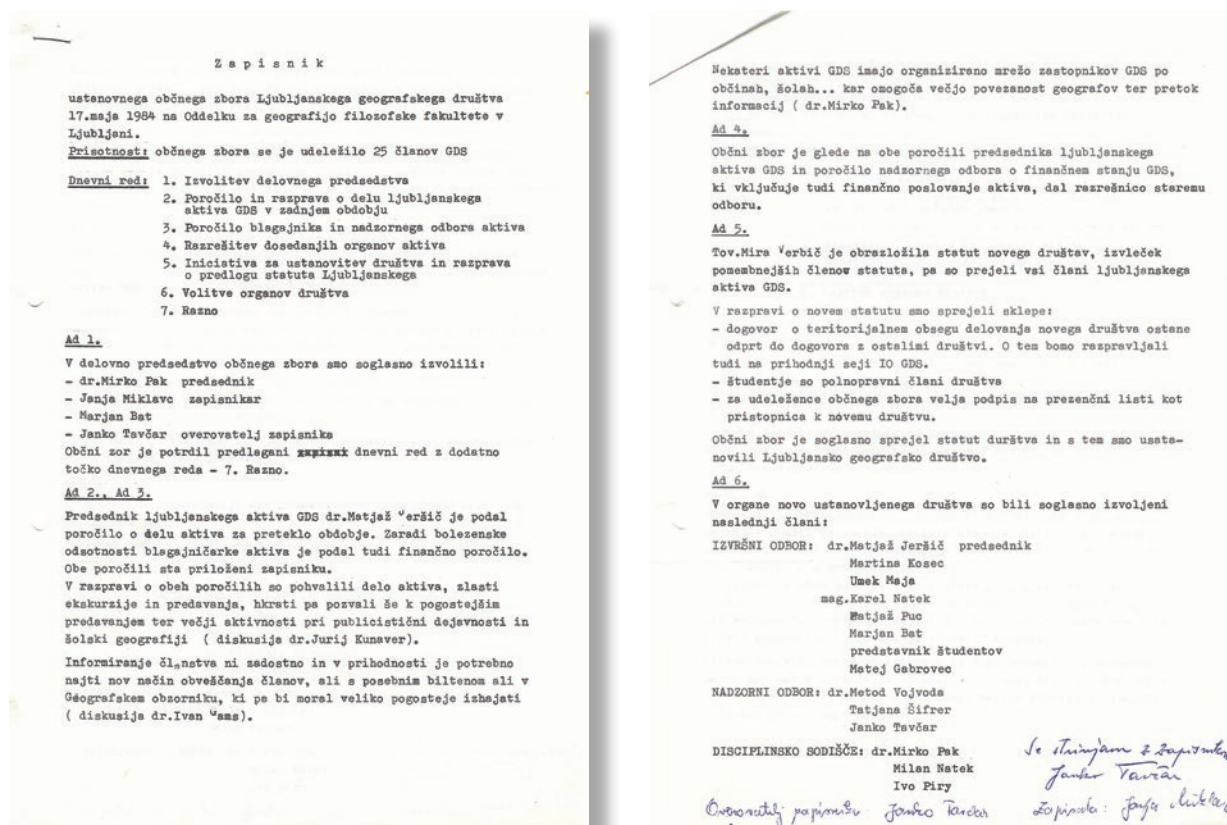
ZRC SAZU, Geografski

inštitut Antona Melika

Novi trg 2, 1000 Ljubljana

E-pošta: jernej.tiran@zrc-sazu.si

COBISS 1.04 strokovni članek

Slika 1: Zapisnik ustanovnega občnega zbora Ljubljanskega geografskega društva (foto: arhiv LGD).

*Vsi izrazi v prispevku, zapisani v moški spolni obliki, so uporabljeni spolno nevtrarno.

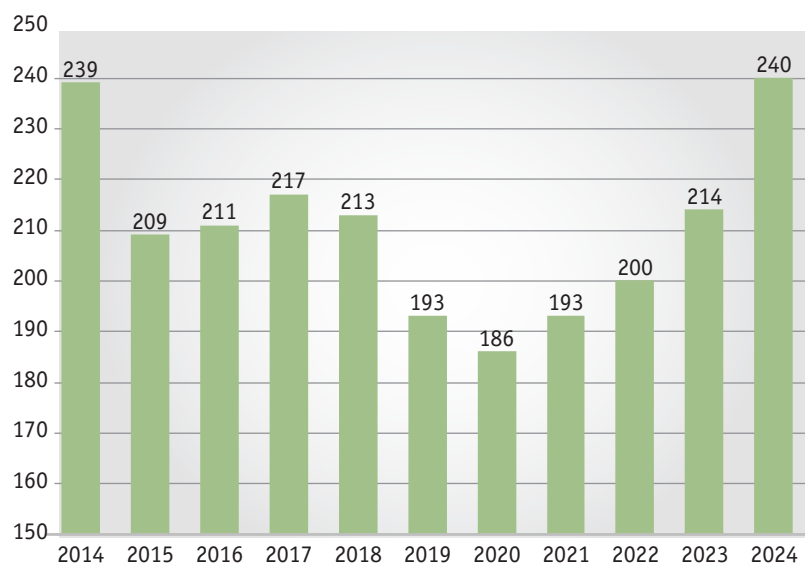
Ni društva brez članov

Pomen stanovske pripadnosti blede, zato članstvo v geografskem društvu ni več tako samoumevno ali celo stvar ponosa, kot je morda bilo nekoč. Kateri so poglobitni motivi za včlanitev v društvo, ne vemo, lahko pa domnevamo, da so čedalje bolj raznovrstni. Gotovo so med člani tudi takšni, ki nimajo razvite zavesti o stanovski pripadnosti in tehtajo, ali se jim članstvo izplača, s čimer načeloma ni nič narobe. Časi, ko so ljudje stali v vrsti, da so se lahko prijavili na nekoč izjemno obiskane prvomajske ek-

skurzije, so nepreklicno minili. Danes v društvo sprejememo vsakega, tudi če se ne udeležuje društvenih dejavnosti, kot sicer pri obravnavi negeografov veleva veljavni statut društva. Vtis je, da je teh čedalje več, številni pa spadajo med najbolj dejavne člane društva.

Objokovanje konca zlatih časov najbrž nima smisla, kot tudi ne igranje na strune stanovske pripadnosti, ki je lahko celo kontraproduktivno. Ljudem je bolje pojasniti, da je članarina osrednji društveni prihodek, da je obstoj društva pomemben tudi za obstoj geografije in, kaj lahko pričakujejo za vloženi denar. Namesto pasivnega čakanja na nove člane smo

zadnja leta izvedli nekaj dodatnih promocijskih akcij na družbenih omrežjih in Geolisti, ko smo v tednu okrog Noči geografije na novo včlanjenim, ne samo študentom, ponudili 50 % popust. Odziv je bil kar dober. Višina članarine je že vse od leta 2015 nespremenjena (29 evrov oziroma 18 evrov za druge družinske člane), koristi članstva pa je kvečjemu več kot prej. Poleg tradicionalnih nižje cene udeležbe na ekskurzijah, prejetanja Geografskega obzornika in društvenih knjižnih vodnikov ter vabila na novoletno srečanje Alumni kluba geografov Univerze v Ljubljani, je to v zadnjih letih še možnost udeležbe na pohodnih ekskurzijah in na nekaterih kratkih ekskurzijah.

Slika 2: Število članstva LGD v zadnjem desetletju (v letih 2014–2024).

V izvršnem odboru društva z zadovoljstvom ugotavljamo, da smo uspeli ustaviti trend padanja članstva in ga celo obrniti (slika 2), saj je društvo konec leta 2024 štel 240 članov, kar je največ po letu 2013. Upamo si trditi, da je to vsaj deloma posledica kakovostnih in raznovrstnih dejavnosti, ki ostajajo temelj našega delovanja. Geografsko je struktura članstva podobna tisti izpred desetih let (Trobec in Lapuh 2014) – dobra polovica včlanjenih namreč živi v Ljubljani, približno petina pa v Ljubljanski urbani regiji.

Širjenje geografskih obzorij

Dejavnosti društva na eni strani odsevajo želje in potrebe članov, na drugi pa stanje duha tako v družbi kot stroki. Svet se naglo spreminja, s tem pa tudi potovalne navade in zanimanja. Bolj ali manj stalno se spreminja tudi sestava izvršnega odbora, ki skrbi za organizacijo dogodkov; do sprememb, sicer počasneje, pri-

haja tudi med članstvom. Kaj lahko ugotovimo, če zdajšnje dejavnosti društva primerjamo s tistimi izpred desetih let?

Eden od prispevkov v posebni številki Geografskega obzornika se je posvetil ekskurzijam in geografskim odpravam v tujino, bolj znanim kot **prvomajske ekskurzije**. Avtorja sta v prispevku med drugim orisala glavne organizacijske izzive, med katerimi sta izpostavila tudi zmanjševanje interesa za ekskurzije v organizaciji društev. Prispevek sta sklenila takole: »Upajmo, da se ne bo zgodilo, da bomo morali tovrstne ekskurzije opustiti, saj bi bila to zaradi dolgotrajne tradicije nepopravljiva škoda.« (Repe in Pipan 2014, 31). Žal se je zgodilo ravno to. Ekskurzija v Armenijo in Gruzijo leta 2014 je bila namreč zadnja prvomajska ekskurzija društva. Potem ko smo morali zaradi premajhnega števila prijav leta 2015 odpovedati načrtovano ekskurzijo na Irsko in leta 2016 v

Maroko, je leta 2019 sledil še zadnji poskus izvedbe ekskurzije v Bosno in Hercegovino, ki je doživel enako usodo kot predhodna dva.

Epidemija covida-19, ki je kmalu zatem močno posegla v društveno življenje, je dokončno pokopala dejavnost, ki je že kakšno desetletje postopoma ugašala, potem ko je bila vrsto let celo osrednja blagovna znamka društva (enako usodo so že leta 2013 doživele šolske ekskurzije, ki so potekale desetletje). Spomin na prvomajske ekskurzije se tako ohranja le še v izdanih knjižnih vodnikih in arhivskih fotografijah, občasno pa jih želi (žal neuspešno) obuditi kdo izmed prisotnih na občnem zboru. Menim, da je edina rešitev za njihovo oživitev ta, da se jih organizira v sodelovanju s še kakšnim društvom ali ustanovo. Zato velja ta prispevek razumeti tudi kot apel Geografskemu društvu Gorenjske (ki večdnevne ekskurzije v tujino še vedno uspešno izvaja) k skupni organizaciji prihodnje prvomajske ekskurzije.

Potrebo po obisku tujih dežel smo v zadnjem desetletju vsaj deloma potešili v okviru **ekskurzij po Sloveniji in zamejstvu**, saj smo se nekajkrat odpravili v tujino, pri čemer sta bili ekskurziji na Dunaj (leta 2016) in v Prago (leta 2017) dvodnevni. Ekskurzije po Sloveniji in zamejstvu so sicer namenjene terenskemu spoznavanju in celostni predstavitvi izbrane pokrajine pod strokovnim vodstvom, po čemer se razlikujejo od izletov turističnih agencij. V okviru te dejavnosti je bilo v zadnjem času malo več eksperimentiranja, saj smo leta 2019 izvedli

kolesarsko ekskurzijo po Tržaškem Krasu, kar nekaj ekskurzij pa je bilo tematsko obarvanih (slika 3). Istega leta smo premierno izvedli tudi literarno ekskurzijo, ki postaja vsakoletna. Čeprav se udeležba na ekskurzijah ne more več primerjati s tisto okrog leta 2010 (Pipan, Tiran in Klemen 2014), je še vedno zadostna, da poravnata nastale stroške, v zadnjih letih pa je opaziti celo naraščajoči trend. V tem času so bili referenti za ekskurzije Peter Kumer (v letih 2014–2019), Erik Logar (2019–2021) ter Marko Senčar Mrdaković (2022–) in Lenart Štartin (2023–), ki si funkcijo delita.

Če smo v zadnjem desetletju prvomajске in šolske ekskurzije »pokopali«, pa se je zato leta 2016 rodila nova društvena dejavnost – **pohodne ekskurzije**. Njihove korenine sicer segajo vsaj v leto 1996, ko je bil pod vodstvom dr. Mateja Gabrovca izveden pohod prek Slovenije, in sicer v devetnajstih etapah od Sečovelj do Hodoša (že pred tem je bilo izvedenih nekaj bolj pohodno obarvanih ekskurzij). Dejavnost torej ni povsem nova, je pa zadnjih devet let postala redna. Pohodne ekskurzije so zasnovane tako, da se v manjši skupini hodi po okvirno načrtani poti (praviloma dol-

gi okrog 15 km oziroma 5 ur hoje) ter opazuje geografske pojave in procese (slika 4). Pri tem je zaželeno aktivno sodelovanje udeležencev, tako glede vsebine kot pomoči pri orientaciji. Med letoma 2016 in 2021 smo v 25-ih etapah prehodili pot po navidezni krožnici okrog Ljubljane s polmerom okrog 35 km. Ker je bilo zanimanje veliko, smo že leta 2021 pričeli z drugo izdajo pohodnih ekskurzij: zasnovali smo jo kot potepanje po nekdanji deželi Kranjski s poudarkom na zavarovanih območjih narave in manjših demografsko ogroženih naseljih, in do konca leta 2024 izvedli že 26 etap.

Slika 3: Ekskurzije po Sloveniji in zamejstvu so »zvezda stalnica« družstva in pritegujejo tudi številne negeografe (foto: arhiv LGD).

Slika 4: Na pohodnih ekskurzijah spoznavamo manj obljudene, a zato nič manj zanimive koticke Slovenije, na njih pa ne manjka prijetljajev, kot je na primer srečanje z »lokalnim šerifom« (levo spodaj; foto: arhiv LGD).

Posebnost pohodnih ekskurzij je tudi, da so izvedene večinoma z rednimi linijami javnega prevoza, kar nenazadnje pomeni tudi simbolno promocijo trajnostne mobilnosti in manjši ogljični odtis.

Zadnja dekada je prinesla tudi dokončno utrditev **kratkih ekskurzij** kot samostojne društvene dejavnosti. Med letoma 2007 in 2011 smo jih nekaj poskusno uspešno izvedli, od leta 2013 pa zanje skrbi poseben referent. Na kratkih ekskurzijah pod strokovnim vodstvom obiskujemo različne nišne in pogosto manj

poznane, vendar (sploh geografom) sila zanimive lokacije, objekte, ustanove in znamenitosti v Ljubljani ter njeni bližnji okolici, ki jih običajna turistična vodenja praviloma prezrejo (slika 5). Kratke ekskurzije so izvedene peš ali s kolesom in trajajo okrog dve uri. V povprečju se jih udeleži 17 oseb, absolutni rekord po udeležbi pa je obisk Muslimanskega kulturnega centra, ki smo ga zaradi izjemnega zanimanja ponovili. Za organizacijo kratkih ekskurzij je med letoma 2013 in 2018 skrbel Jernej Tiran, zatem pa Nela Halilović (v letih 2019–2020), Špela

Čonč (2021–2023) in Katja Brcar (2024–).

Še najmanj vsebinskih sprememb so doživeli potopisna predavanja in geografski večeri. Njuna največja sprememba je organizacijske narave in je povezana s covidom-19 ter selitvijo predavanj na splet (slika 6), sedaj pa so vsa predavanja izvedena na hibriden način, torej tako fizično kot virtualno. Ta novost je bila med članstvom dobro sprejeta, saj omogoča tudi udeležbo na daljavo, kar je še posebej dobrodošlo za tiste, ki ne živijo v Ljubljani. Prve analize kažejo, da

je hibridna izvedba nekoliko zmanjšala udeležbo v živo, vendar je povečala skupno udeležbo, kar je dobro tudi z vidika širše prepoznavnosti društva. Kar nekaj predavanj smo tudi posneli in naknadno objavili na društvenem YouTube kanalu ter s tem poskrbeli za promocijo geografije v širši javnosti.

Poleg ekskurzij po Sloveniji in zamejstvu so najstarejša društvena dejavnost **potopisna predavanja**. Gre za poljudne, kar se da doživete in geografsko obarvane predstavitve najrazličnejših krajev sveta: predavatelji poslušalcem v sliki in besedi, tudi prek

glasbe in prinesenih predmetov, predstavijo svoja zanimiva doživetja v tujih deželah. Med potopisnimi predavanji so v zadnjem desetletju močno prevladovala tista, ki so predstavila katero izmed azijskih dežel, s čimer se je Azija zavihtela na vrh najpogostejše predstavljenih celin (86). Evropa je zdaj na drugem mestu (77), na tretjem pa je Afrika (34). V društvu nadaljujemo tradicijo vzajemnega medgeneracijskega sodelovanja, da vsaj eno predavanje letno pripravijo člani Društva mladih geografov Slovenije (DMGS), s čimer geografskemu podmladku ponudimo priložnost za predstavitev

pred širšo (geografsko) publiko in s tem nabiranje dragocenih izkušenj javnega nastopanja. V zadnjem desetletju so za izvedbo potopisov skrbeli Jani Kozina (v letih 2011–2016), ki je pripravil tudi prispevek o potopisnih predavanjih v okviru počastitve 30. obletnice društva (Kozina 2014), Kristina Glojek (2017–2021) in Sašo Stefanovski (2022–).

V okviru **geografskih večerov** smo nadaljevali z obravnavo raznolikih in karseda aktualnih tematik, povezanih z geografijo. Dejavnost, ki je bila uvedena leta 1998, je poskus stanovskega

Slika 5: Kratke ekskurzije po Ljubljani in bližnji okolici so se v zadnjem desetletju dokončno utrdile kot samostojna društvena dejavnost (foto: arhiv LGD).

prispevka, v okviru katerega se eni strani geografska stroka odziva na aktualna dogajanja in s tem opozarja na svojo kompetentnost pri obravnavi najrazličnejših tematik, na drugi strani pa z geografskimi večeri »potešuje« svojo pregovorno vedoželjnost po spoznavanju kompleksnih pojavov in procesov, četudi so vabljeni gosti negeografi.

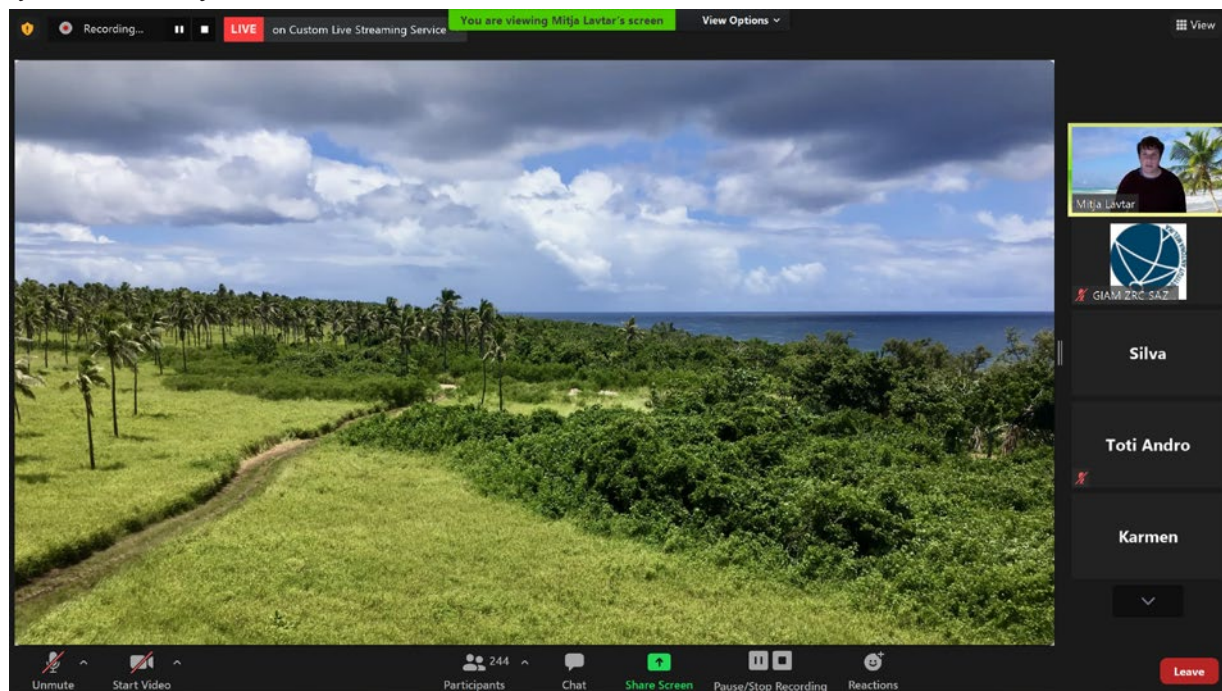
Zastopanost tematik v zadnjem desetletju po geografskih disciplinah je v primerjavi z obdobjem 1998–2013 (Koželj 2014) podobna, pri čemer še nekoliko bolj prevladuje družbena geografija. Dokončno so se uveljavili tako imenovani izredni geografski večeri, ki so praviloma organizirani *ad hoc* (torej niso napovedani v društvenem obvestilu) in obravnavajo še posebej aktualno tematiko. Takšen je

bil denimo geografski večer o Islamski državi 10. novembra 2015, ki ima še vedno rekord po številu obiskovalcev v živo: po nekaterih pričevanjih se ga je namreč udeležilo več kot 100 ljudi, številni so ostali zunaj dvorane Zemljepisnega muzeja in predavanje poslušali kar iz ulice. Nekatere večere smo organizirali v obliki okrogle mize, pogovora ali pa jih izkoristili za zbiranje sredstev v dobrodne namene. Tudi za geografske večere velja, da smo z njihovo spletno ali hibridno izvedbo močno povečali število poslušalcev. Tako je izrednemu geografskemu večeru o snežnih plazovih, ki je potekal 24. februarja 2021, le deset dni po hudi nesreči pod Storžičem, prisluhnilo rekordnih 446 ljudi, pri čemer smo omejitev števila oseb na Zoomu premostili tako, da smo predavanje v živo prenašali še na YouTubeu.

Geografski večeri so v zadnjem času doživeli še eno novost: leta 2022 smo v želji po pogostejšem obravnavanju tematik, vezanih na Ljubljano, pričeli z organizacijo tako imenovanih ljubljanskih večerov. Odslej bomo vsako leto en geografski večer namenili aktualnim geografskim pojavom, procesom ali problematiki, ki se pojavljajo na območju Ljubljane in njene okolice. Za geografske večere so v obravnavanem obdobju skrbeli Tanja Koželj (v letih 2013–2014), Tomaž Gorenc (2015–2019) in Anja Abrahamsberg (2019–).

Zadnje desetletje je zaznamovala še ena nova društvena dejavnost – **fo-todelavnice**. Te so bile uvedene leta 2014 v spomin tragično preminulemu dr. Bojanu Erhartiču, dolgoletnemu članu izvršnega odbora društva, ki je bil od januarja 2013 do mnogo

Slika 6: Med epidemijo covida-19 smo potopisna predavanja predstavili na spletno platformo Zoom, kar je močno povečalo njihovo obiskanost (foto: arhiv LGD).

Slika 7: Geografski večeri so namenjeni obravnavi različnih tematik, povezanih z geografijo, na katerih se tako geografska kot negeografska stroka odzivata na aktualna dogajanja (foto: arhiv LGD).

prezgodnjega konca v letalski nesreči 17. oktobra istega leta tudi njegov predsednik. Bojan Erhartič je bil velik ljubitelj narave, popotnik, gornik, obenem pa izjemen fotograf. Da bi nanj v društvu ohranjali trajen spomin, vsako leto skušamo izvesti fotografsko delavnico ali predavanje, na kateri udeležence pod strokovnim vodstvom poučimo o različnih vidikih fotografiranja. Do zdaj smo izvedli sedem takšnih dogodkov, za njihovo organizacijo in izvedbo pa skrbi poseben referent (vse od leta 2014 je to Rok Godec). Kot zanimivost naj omenimo, da je društvo izkazovalo afiniteto do fotografije že na začetku

devetdesetih let prejšnjega stoletja, ko je organiziralo tečaj za najboljšo geografsko fotografijo ali videoposnetek (Perko 1991; Gabrovec 1992).

V sodelovanju z Založbo ZRC društvo nadaljuje z **izdajanjem publikacij** oziroma knjižnih vodnikov, ki popisujejo spoznanja z društvenih ekskurzij. V vodnikih so ob bogatem kartografskem in slikovnem gradivu predstavljene fizično- in družbenogeografske značilnosti izbrane pokrajine ter priporočena pot z lokacijami, vrednimi ogleda, s čimer presegajo podajanje klasičnih turistično zanimivih informacij, saj jih podajajo izbrani

strokovnjaki, po možnosti domačini, ki jim obiskana pokrajina pomeni »domače igrišče«. Še vedno velja, da je za nastanek vodnikov potrebna cela veriga ljudi (referenti, pisci, kartograf, recenzenti, založba ...), vendar je kot najbolj zaslužnega za njihov kakovosten videz in vsebino treba izpostaviti dr. Draga Kladnika, ki za njihovo urejanje skrbi že več kot 20 let. Pomembnejša novost je, da so od leta 2021 vsi vodniki, razen sveže izdanih, na straneh Založbe ZRC prosto dostopni tudi v elektronski obliki. Od leta 1991 je društvo izdalo 33 vodnikov, od tega devet v zadnjem desetletju, njihovo redno izdajanje pa ječasno

ogrozil le covid-19, ki je preprečil izvedbo društvenih ekskurzij. Vodniki so še vedno uporabni tako v popotniške kot izobraževalne namene, kar potrjuje dejstvo, da so med najbolj prodajanimi publikacijami Založbe ZRC, kar nekaj pa jih je bilo razprodanih. V zadnjem desetletju so za založniško dejavnost skrbeli Rok Ciglič (v letih 2009–2014), ki je izdajateljstvo podrobneje opisal tudi v prispevku ob 30. obletnici društva (Ciglič 2014). Za njim sta referentstvo za založništvo in kartografijo opravljala Tanja Koželj (2015–2017) in Miha Klemenčič (2018–).

Prilagajanje času

Ena izmed večjih sprememb v zadnjem desetletju je nedvomno **digitaliziranje društvenega poslovanja**. Če smo nekdaj prijave na ekskurzije in včlanitve v društvo sprejemali po telefonu, na telefonskem odzivniku ali v živo, so te zdaj možne le še prek spletnih obrazcev. Takšna rešitev je najbolj enostavna zlasti za referente, navkljub določenemu tveganju za digitalno izključenost pa se je kot priročna izkazala tudi za člane, ki so novost dobro sprejeli. Spletna stran ima od leta 2018 prenovljeno, sodobno podobo, ki že več let oblikovno in

funkcionalno ustreza sodobnim standardom in potrebam. Povsem digitalno je tudi finančno poslovanje: zdaj poslujemo le še brezgotovinsko in tudi finančno dokumentacijo hranimo samo še v elektronski obliki. Leta 2024 smo prvič doslej pošiljali tudi e-položnice, prejemnikov fizičnih obvestil pa je le še peščica. Funkcijo tajnika so v tem času opravljali Tajan Trobec (v letih 2014–2019), Tina Šabec (2019–2020), Aleš Grlj (2021) in Adam Gabrič (2022–). Za društveno blagajno in finančno poslovanje sta skrbeli Lucija Lapuh (2013–2023) in Jasna Sitar (2024–).

Slika 8: Fotodelavnice, ki smo jih uvedli v spomin na dr. Bojana Erhartiča, obravnavajo različne vidike in tehnike fotografiranja (foto: arhiv LGD).

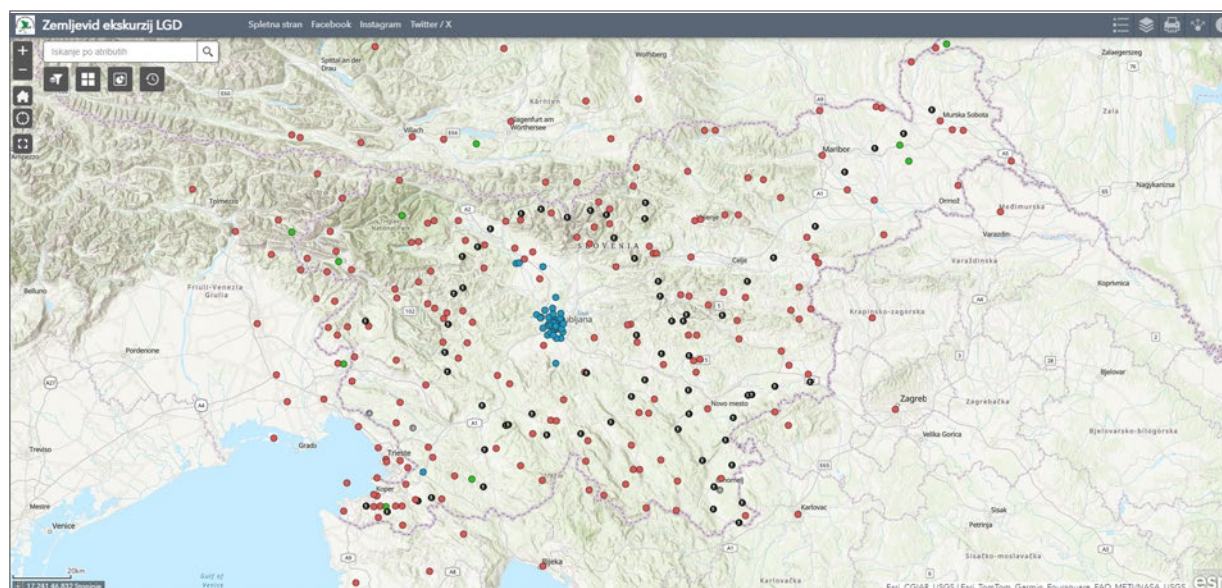
Slika 9: Izdajanje publikacij ostaja ena od osrednjih dejavnosti društva. Prikazane so vse publikacije, ki so izšle v zadnjih desetih letih (foto: Založba ZRC).

Digitalizacijo je med drugim pospešila epidemija covida-19, ki smo se ji zoperstavili v obliki spletnih predavanj, zdaj pa jih izvajamo na hibriden način (v živo in prek spletne platforme), enako tudi občne zборе. To sicer pomeni nevarnost, da bi se člani med seboj manj pogosto srečevali, vendar ima hibridna izvedba dogodkov vseeno več prednosti kot slabosti – prinaša namreč več obiskovalcev in lažjo udeležbo tistim na oddaljenejših lokacijah. Za spoznavanje, mreženje in druženje v živo pa je več kot dovolj priložnosti na ekskurzijah. Društvo ostaja prisotno tudi na družbenih

omrežjih: novosti sta že omenjeni YouTube kanal, kamor nalagamo posnetke izbranih predavanj, ter Instagram profil, ki smo ga aktivirali leta 2024.

Leta 2019 smo pridobili **status nevladne organizacije v javnem interesu** na področju vzgoje in izobraževanja, potem ko smo poprej vložili vlogo na pristojno ministrstvo. Status nedvomno pomeni priznanje dosedanjemu delu, ga pa moramo potrjevati vsaki dve leti. Prinaša tudi potencialne finančne ugodnosti, saj nam lahko naši simpatizerji namenijo del dohodnine.

Med drugimi, manjšimi novostmi velja omeniti uvedbo **darilnih bonov** (leta 2023), s katerimi lahko kupci svojim bližnjim podarijo izvirno geografsko darilo v obliki ekskurzije, dobroimetja ali pa slednjega združijo s članstvom. Izpostaviti velja tudi **spletni zemljevid ekskurzij**, na katerem so prikazane vse dosedanje društvene ekskurzije s pripadajočimi informacijami. Zemljevid, ki ga stalno posodabljam, je dobrodošel pripomoček za načrtovanje izleta ali strokovne ekskurzije v lastni režiji in prinaša tudi zanimiva spoznanja o geografskem vzorcu obiskanih lokacij skozi čas (Klemenčič 2021; Štaut 2024).

Slika 10: Leta 2021 je zaživel spletni zemljevid izvedenih društvenih ekskurzij.

Ves ta čas smo ohranili tudi zgledno stopnjo sodelovanja z DMGS-jem, ki je bilo nekoč del LGD-ja v obliki študentske sekcije; vidnejši člani DMGS-ja pozneje praviloma zasedajo tudi vodstvene funkcije v LGD-ju, kar je za delovanje in pomlajevanje društva zelo pomembno. V zadnjih desetih letih so funkcijo opazovalca, ki je pomembna za pretok informacij in usklajenega, vzajemnega meddruštvenega delovanja, opravljali Lea Rebernik (v letih 2014–2016), Maša Jančič (2016–2018), Maša Adlešič (2018–2020), Barbara Hauptman (2020–2022) in Klemen Baronik (2022–2024).

Sklepne misli

Ljubljansko geografsko društvo je po 40-ih letih samostojne poti v dobri kondiciji. Njegovi zlati časi, če jih merimo po številu članstva in udeležbi na ekskurzijah, so resda minili, vendar se kolesje društva še naprej vrti. Vse od leta 1984, ko je bilo formalno ustanovljeno, je društvo izvedlo več kot

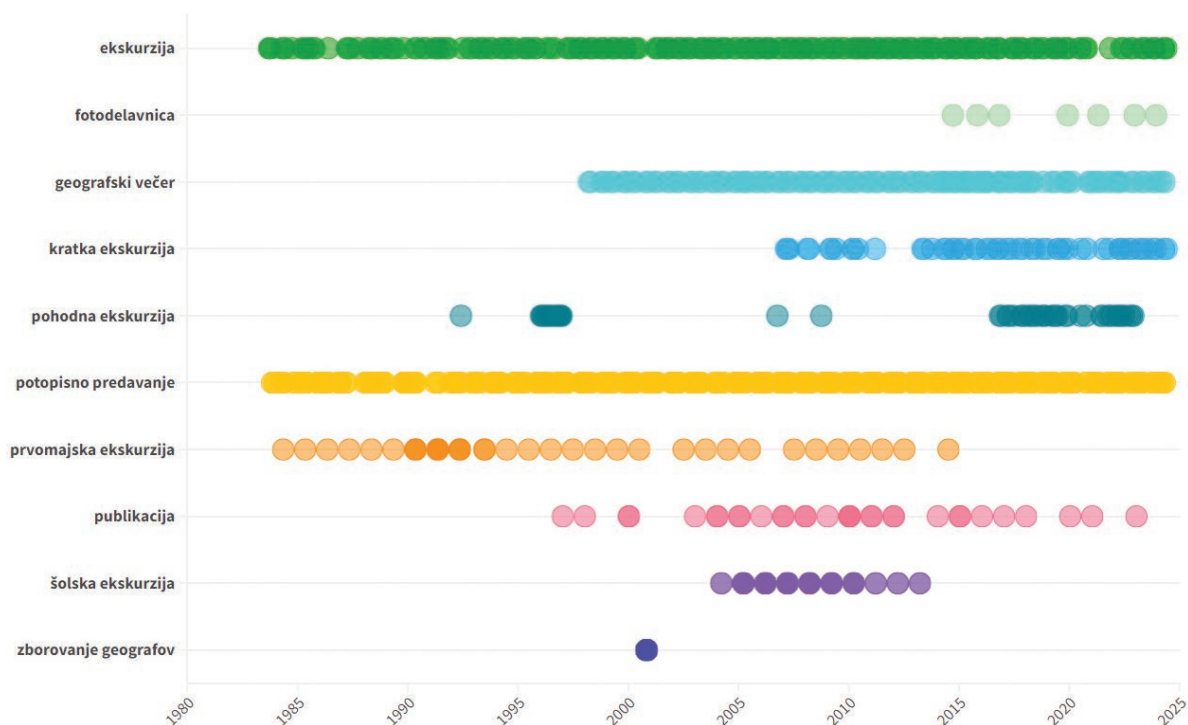
800 izobraževalnih dogodkov, izdalo 29 knjižnih vodnikov in sedem zbirki diapozitivov. V tem času se je društvenih dogodkov udeležilo okrog 25.000 oseb, natisnjenih pa je bilo okrog 10.000 izvodov vodnikov.

Ljubljansko geografsko društvo je v zadnjem desetletju svojo dejavnost obogatilo s kratkimi in pohodnimi ekskurzijami, ki so se dokončno utrdile kot samostojni društveni dejavnosti, ter fotodelavnicami, nekatere dejavnosti, kot so prvomajske in šolske ekskurzije, pa so iz različnih razlogov ugasnile (slika 11). Kljub manjšemu zastoj, ki ga je leta 2020 povzročila epidemija covid-19, društvo ostaja dejavno, se skuša prilagajati duhu časa, sledi željam svojih članov ali pa jim celo ponuja tisto, za kar niti ne vedo, da potrebujejo, kot je ob 20. obletnici društva domiselno izjavil dr. Karel Natek, eden izmed njegovih nekdanjih predsednikov (Urbanec 2004). Društvo tako še naprej

opravlja svoje temeljno poslanstvo, zlasti v smeri izobraževanja in združevanja tako geografov kot ljubiteljev geografije ter popularizacije te čudovite vede. To potrjuje tudi pridobljen status društva v javnem interesu. Upati je, da bo na teh trdnih temeljih tudi v prihodnje aktivno sooblikovalo (geografsko) društveno pokrajino in krepilo stanovsko zavest.

Kakšna bo prihodnost društva, je težko napovedati, saj nanjo vpliva vrsta dejavnikov, časi pa se hitro spreminjajo. Če si dovolimo špekulirati, bo večina dejavnosti potekala še naprej, saj so se skozi čas dodobra ustalile in »izbrusile«. Morda se bodo uvedle nekatere nove, druge pa se utegnejo preoblikovati in prilagoditi duhu časa, prihajajočim izzivom (na primer zeleni prehod), stanju geografije in njene društvene organiziranosti ter željam in potrebam članstva. To je v marsičem odvisno tudi od zamisli izvršnega odbora in posameznih referentov – v kolikor bo za

Slika 11: Prikaz LGD-jevih dejavnosti in dogodkov skozi čas.

to zanimivo, izpopolnjujoče, a konec koncev prostovoljno delo, v prihodnje še kaj zanimanja. Tudi obujanja starih dejavnosti ne gre povsem izključiti, pri čemer pa bodo nujne določene prilagoditve, denimo v obliki tesnejšega povezovanja z drugimi geografskimi društvi in ustanovami, kar ostaja neizkoriščen potencial.

Za to, da je društvo ob 40. obletnici v dobri kondiciji, so zaslužni vsi, ki so v vseh teh letih kakorkoli prispevali k obstoju in dobrobiti društva: dosedanja predsedniki, člani izvršnega odbora in drugih društvenih organov, vodje ekskurzij, predavatelji, uredniki in vodje geografskih ustanov, ki so na različne načine podpirali društveno

delovanje. Še največjo zaslugo pa imajo člani društva – tako aktivnejši, ki z udeleževanjem društvenih dogodkov osmišljajo njegovo delovanje in obstoj, kot pasivnejši, ki s plačilom članarine omogočajo njegovo delovanje, četudi jim računica članskih ugodnosti ne pokaže pozitivne bilance. Vsem iskrene čestitke!

Viri in literatura

1. Arhiv Ljubljanskega geografskega društva. Ljubljana.
2. Ciglič, R. 2014: Založniška dejavnost Ljubljanskega geografskega društva. Geografski obzornik 61-3.
3. Gabrovec, M. 1992: Drugi natečaj geografske fotografije in videoposnetkov. Geografski obzornik 39-3.
4. Klemenčič, M. 2021: Spletni zemljevid ekskurzij Ljubljanskega geografskega društva.
5. Kozina, J. 2014: Potopisna predavanja Ljubljanskega geografskega društva. Geografski obzornik 61-3.
6. Koželj, T. 2014: Geografski večeri Ljubljanskega geografskega društva. Geografski obzornik 61-3.
7. Perko, D. 1991: Nagrajeni diapozitivi. Geografski obzornik 38-2.
8. Pipan, P., Tiran, J., Klemen, J. 2014: Ekskurzije Ljubljanskega geografskega društva po Sloveniji in zamejstvu. Geografski obzornik 61-3.
9. Repe, B., Pipan, P. 2014: Ekskurzije in geografske odprave v tujino Ljubljanskega geografskega društva. Geografski obzornik 61-3.
10. Štaut, L. 2024: Spletni zemljevid ekskurzij Ljubljanskega geografskega društva. Prenovljena izdaja. Medmrežje: <https://arcg.is/TDnzH> (26. 8. 2024).
11. Trobec, T., Lapuh, L. 2014: Ljubljansko geografsko društvo skozi čas. Geografski obzornik 61-3.
12. Urbanc, M. 2004: Dvajseta obletnica Ljubljanskega geografskega društva. Geografski vestnik 76-1.
13. Žnidarčič, T. 2006: Ljubljansko geografsko društvo – generacijski most med geografi? Geografski obzornik 53-2.